

трупы и голѣмитѣ камѣни, съ които бѣха осѣяни полянитѣ, изглеждаха още по-черни и лѣскави отъ влагата.

Тукъ той дебна две глухарки, легнали въ клонитѣ на една пречупена отъ буритѣ ела, после попадна въ диритѣ на една зайкиня, следвана отъ два мжжара. Тѣ се биеха да я овладѣятъ, докато тя пасѣше тамъ и отъ време на време се изправяше на заднитѣ си крака да слуша.

За да се приближи до тѣхъ, трѣбваше да заобиколи поляната. Но когато се озова на другия ѝ край, зайцитѣ бѣха избѣгали въ обратната посока. Увлѣчени въ борбата, тѣ подскачаха, хапѣха се и се дерѣха съ нокти. Зайкинята ги следваше равнодушно.

Рисѣтъ се притаи до единъ храстѣ. Подъ слабата и мжтна свѣтлина на изгрѣващата луна неговитѣ котешки очи виждаха всички движения на зайцитѣ. Понѣкога тѣхнитѣ бѣли опашки се понасяха нагоре по поляната, сякашъ животнитѣ бѣха усѣтили мълчавието му присѣтствие и бѣгаха да се спасятъ. Рисѣтъ трепваше, ала борцитѣ отново се връщаха къмъ мѣстото, гдето спокойно пасѣше зайкинята. Тя се приближаваше бавно, съ безшумни и леки скокове. Рисѣтъ се преготви.

Когато неговата плячка дойде съвсемъ наблизу, сивото му тѣло се издаде напредъ. Въ сжщия мигъ двата заяка префучаха край него. Вмѣсто на зайкинята, той се хвърли върху гърба на единъ отъ мжжаритѣ. Заякѣтъ изврещѣ, и викѣтъ му отекна въ мълчанието на планината като детски плачъ...

Луната бѣше се показала задъ хребета, мжтна и малка. Единъ насрещенъ връхъ искрѣше съ снѣговетѣ си върху озареното небе. Горитѣ се обвиха въ синкава и тънка мъгла. Гигантската сѣнка на планината бързо се отдрѣпваше отъ долината.

Нѣкжде наблизу излая лисицата, която бѣше следвала риса. Тя чуваше, какъ той разкъсва заяка.